

74 தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977)

[1977 ஜூலை 9]

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : I move.—

“That the Debt Relief Laws (Second Amendment) Bill, 1977 (L. A. Bill No. 1 of 1977), as passed by the Assembly, be passed.”

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(பிற்பகல் 5-30)

8. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.

திரு க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

“1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 7 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர்.”

திரு இரா. சாம்பசிவம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு அறிவழகன் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 7 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர்.”

@98-110 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

1977 ஜூலை 9]

THIRU V. THANGAPANDIAN: Hon. Deputy Chaيمان, Sir, I move the following amendment :—

“Add the following at the end :—

‘But regret to note that no mention has been made about the constitution of the Third Pay Commission for the Government servants and teachers.’

THIRU. M. SANKARALINGAM ; Sir, I second it.

திரு கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்த உள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“தீர்மானத்தில் கடைசியில் கீழ்க்கண்டதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் —

தமிழகத்தில் பின்தங்கியவர்களின் உயர்விற்கு வழிகண்ட தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா இவர்களின் வரலாறுகள் குறிப்பிடப்பட்ட பாடப் புத்தகங்கள் அகற்றப்பட்டு மாற்று பாடப் புத்தகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதனைக் குறிப்பிடவோ, இவ்வந்தியை அகற்றப்படும் என்று தெரிவிக்கவோ இல்லாதது வருத்தத்திற்குரியது.”

திரு கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இதனை நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு க. அறிவழகன் அவர்கள் முன் மொழிந்த நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன் :

“தீர்மானத்தின் கடைசியில் கீழ்க்கண்டதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:—

(1) ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் கழிந்த ஓராண்டு காலத்தில் நமது மாநிலத்தில் நெருக்கடி கால நிலையைப் பயன்படுத்தி நடத்தப்பட்ட கொடுமைகளும், அவைகளுக்குப் பரிகாரம் நிவர்த்தி காணுகின்ற நடவடிக்கைகளும் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாதது வருத்தத்தை அளிக்கிறது.

(2) இவ்வறிக்கையில் அண்ணாவின் கருத்துவழி, இந்திப் போராட்ட தியாகிகளுக்கும், குமரி மாவட்ட இணைப்புபோராட்ட தியாகிகளுக்கும், வட எல்லை போராட்ட தியாகிகளுக்கும் வழங்கிய மானியங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டு, அதனால் அவதிக்குள்ளாகியுள்ள மேற்குறிப்பிட்டுள்ள தியாகிகளுக்கு என்ன முறையில் நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடாதது வருத்தத்திற்குரியது”

திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தங்களை நான் வழிமொழிகின்றேன்.

[1977 ஜூலை 9]

திரு க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதில் நான் பெருமை அடைகின்றேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாக இந்த மன்றம் ஆளுநர் உரையைப்பற்றி விரிவாக விவாதித்திருக்கிறது.

(மாற்றுத்தலைவர் திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் தலைமை)

முதன்முறையாக ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து முன்மொழிகின்ற பெருமையை இன்றைய தினம் நான் பெற்றிருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, நாட்டிற்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களை அவர்களே முன் வந்து செய்வார்கள் என்று நான் கருதினேன். அதனால் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நான் எண்ணினேன். முன்னாள் முதல்வர் உயர்திரு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் நான் பேசினால், அதிகப் பலன் இருக்காது என்று எண்ணினேன். ஆனாலும் பேசினேன். இன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் உயர்திரு எம்.ஜி.ஆர். முதல்வராக இருக்கிற நேரத்தில் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்களுக்கு பெரும்பயன் விளையும் என்ற எண்ணத்தில் நான் பேச ஆரம்பிக்கிறேன்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அவையில் இல்லாத ஒருவரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாமா? ஒரு குற்றச்சாட்டைக் குறிப்பிட்டு சொல்வதற்கு உரிமையுண்டா? இந்த அவையில் அந்தக் குற்றச் சாட்டிற்குப் பதில் தர வாய்ப்பு இல்லாதவரைப்பற்றிச் சொல்லக் கூடாது என்ற மரபும் விதிகளும் இருக்கிறபோது, அதனை மீறியது முறையா? முறையற்றது என்றால், அவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அதனை அகற்ற உத்தரவிட வேண்டுகிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு வே. தங்கப்பாண்டியன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மேலவையின் மரபுகளை நன்றாக அறிந்தவர்கள். கூடிய மட்டிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு அறிவழகன் அவர்கள் சபையில் இல்லாதவர்களின் பெயரை இழுக்காமலும், மரபு கெடாமலும் அவருடைய உரையைத் துவக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அகற்றக் கூடிய அளவுக்கு கடுமையான வார்த்தைகள் உபயோகிக்கப்படாத காரணத்தினால், அத்தகைய அவசியம் எதுவும் இல்லை எனக்கூறி, திரு அறிவழகன் அவர்களை தொடர்ந்து பேசக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு க. அறிவழகன் : வரலாற்றைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். அது நடந்த வரலாறு என்ற முறையில், வரலாற்றைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில், யார் இந்தநாட்டை ஆண்டிருந்தாலும் அவருடைய பெயரைச் சொல்வது பெருமைக்குரியதாகும். ஒரு வேளை எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அது பெருமையாகத் தெரியாமல் இருக்கலாம்,

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. அறிவழகன்]

நான் அதைக் குறிப்பிடுவதை பெருமையென்றே கருதுகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை “We are common men given an uncommon task” என்று சொன்னார்கள். அதாவது, நாங்கள் எல்லாம் சாமானியர்கள்; சாதாரணமானவர்கள் எங்களிடம் யசாதாரணமான பணிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். இந்த அமைச்சரவையிலே இன்று உள்ளவர்களைப் பார்க்கிறவர்கள், இவர்கள் மிக சாமானியர்கள், இவர்கள் நாட்டை ஆள வந்திருக்கிறார்கள் என்ற வகையில் நாட்டிலே எண்ணுவதை நான் காண்கிறேன். கேட்கிறேன். சாமானியர்கள் நாட்டை ஆளுவது தான் உண்மையான ஜனநாயகமே தவிர, இந்த நாட்டிலே மிகப் பெரிய இடங்களில் இருப்பவர்கள் நாட்டை ஆளுவது உண்மையான ஜனநாயகமா என்பது கேள்விக் குரியதாகும்.

அடுத்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எப்படி ஒரு அசாதாரண மனிதராகவும், தலைவராகவும் இருந்தாரோ, அது போல இந்த இயக்கத்திற்கு—அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு அசாதாரணமான மனிதர் அதன் தலைவராக இருக்கின்றார்; முதல்வராகவும் இருக்கின்றார். இதற்கு முன்னால் இருந்த மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சரைப்பற்றி நான் மறுபடியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. திராவிடமணி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆளுநர் உரையின் சிறப்புகளைப் பற்றிப் பேசவிருக்கிறார்களா அல்லது கட்சி விளக்கம் தரவிருக்கிறார்களா?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்) : உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய உரையில் தங்களுடைய கட்சியின் பெருமையைச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட ஒருவரின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவருடைய பண்பைப் பற்றி குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை. ஆகவே உறுப்பினர் திரு. திராவிட மணி அவர்கள், உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் பேசுவதற்கு வழிவிட வேண்டும் என்றும், திரு. அறிவழகன் தொடர்ந்து பேசலாம் என்றும் தெரிவிக்கின்றேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : இந்த அரசில் ஏழாண்டு காலம் முதலமைச்சராக இருந்து, ஆண்டுகொண்டிருந்த கலைஞர் அவர்களுடைய பெயரை இங்கே சொல்லக்கூடாது என்று தி.மு. கழக நண்பர்கள் சொல்வார்களென்றால், அவருடைய பெயரைச் சொல்லாமல் என்னால் பேச முடியும். இதற்கு முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் கலைஞர் என்ற அடைமொழியைப் பெற்றவர்கள். ஆனால் இன்று முதல்வராக இருப்பவர் உண்மையான ஒரு கலைஞர். நாட்டில், சமுதாயத்தில், ஏழையெளிய மக்களிடத்தில் கலைஞர் என்று அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்.

[1977 ஜூலை 9]

*திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, முன்னாள் முதல்வர் “கலைஞர்” என்ற அடைமொழியைப் பெற்றவர், இந்நாள் முதல்வர்தான் “உண்மையான கலைஞர்” என்று பிரித்துப் பேசுவது அவ்வளவு சரியல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆயக்கலைகள் அறுபத்திநான்கு என்பதில் எழுத்தும் ஒரு கலை தான், நடிப்பும் ஒரு கலை தான். ஆக, இரண்டு பேரும் உண்மையான கலைஞர்கள் தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : இந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஒருவர், இருவர் மட்டும் தான் கலைஞர் என்று உறுப்பினர் எப்படி குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். எல்லோரும் கலைஞர்கள் தான். நான் கூட கலைஞன் தான். ஆகவே இப்படி ஒருவரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது, மற்றவர்களைத் தாழ்த்திப் பேசுவது போல இருக்கிறது.

திரு. க. அறிவழகன் : முன்னாள் முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களை நான் கலைஞர் என்று சொல்லி, பெயரைக் கூடச் சொல்லாமல், கலைஞர் என்ற அடைமொழியைப் பெற்றவர் என்று சொன்னேன். அந்த அடைமொழிக்கு தகுதியில்லாதவர் என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே ஏன் அருமை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அவரை நான் தாழ்த்துவது போலப் பேசுவதாகக் கருதுகிறார்கள் என்பது புரியவில்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : உறுப்பினர்கள் என்றால் எப்படி? ஒருவர் தானே கேட்டார். உண்மையான கலைஞர் என்றால் என்ன அர்த்தம்? சொன்னால் தானே புரியும்?

திரு. க. அறிவழகன் : உண்மையில் கலைஞர் என்ற சொல்லுக்கு மிகவும் நல்ல விளக்கம், நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் கொடுக்கின்ற டிகிரி—பட்டம் என்பதில் எல்லோரையும் கலைஞர் என்று தான் அழைத்திருக்கிறது. “பேட்சலர் ஆப் ஆர்ட்ஸ், மாஸ்டர் ஆப் ஆர்ட்ஸ்” என்றெல்லாம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எனக்கு ஒன்றும் அதிகக் கருத்துவேறுபாடு இரண்டு பேருக்கும் இடையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : நடைபெறுவது கவர்னர் உரை பற்றியதே தவிர, கலைஞர் உரை பற்றியது இல்லை.

திரு. க. அறிவழகன் : நான் இதற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கவர்னர் உரையில் புதிதாக அமைந்திருக்கிற அரசாங்கம் எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்பதையும், எப்படி தேர்தல்கள் நடைபெற்றன என்பதையும் மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேர்மையான தேர்தல்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. அறிவழகன்]

நடைபெற்றிருக்கிறது. மிகச் சிறப்புக்குரிய முறையில் தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது, இந்தத்தேர்தலின் மூலமாக ஏழையெளிய மக்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு பெரிய மறு மலர்ச்சி ஏற்படும் என்பதை இன்று அமைந்திருக்கிற ஆட்சி மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. உரையில் எல்லாக் கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்று சொல்லப்பட்டாலும், சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை—சொல்ல வேண்டிய முறையில்—சொல்ல வேண்டிய அளவில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் இந்தத் தேர்தல்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லிய நேரத்தில், அந்தத் தேர்தல்கள் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் என்னென்ன பேசிக்கொண்டார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் ஒரு அரசியல் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்வது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-40.)

தேர்தல்கள் நடைபெற்ற நேரத்தில், இந்த நாட்டில் ஒரு கவர்ச்சியின் காரணமாகத் தேர்தலில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஈடுபட்டிருக்கிறதென்றும், அதனால் வெற்றி பெறவிருக்கிறதென்றும் பேசினார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சபையில் உறுப்பினர் யாராவது அப்படிப் பேசியிருக்கிறார்களா; அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பதிலளிக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, திரு அறிவழகன் அவர்களுக்குப் பின்னர் எவ்வளவு பேர் பேச இருக்கிறார்களென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் தமது துவக்க உரையை, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் உரையாகப் பேசும்படியும், சிறிது வேகமாகப் பேசும்படியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவருக்குப் பின்னால் இன்னும் மூன்று உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். அவர் தம்முடைய உரையை கவர்னர் உரையோடு இணைத்துப் பேசுமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் உரையோடுதான் இணைத்துப் பேசுகிறேன். இணைத்துப் பேசுகிறேனா இல்லையா என்பது அவரவர் பார்க்கும் நோக்கில் அமைந்திருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் உரையில் தேர்தல்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினரவர்கள் பேசும்போது, “பேசினார்கள்” என்று குறிப்பிட்ட காரணத்தால், அப்படி யாராவது இந்த மன்றத்தில் பேசினார்களா என்பதைத்தான் அறிய விரும்பினேன்.

[1977 ஜூலை 9]

THIRU C. V. RAJAGOPAL : Sir, a member has get every privilege to speak on any subject.

Vice-Chairman (THIRU V. THANGAPANDIAN): The hon. Member may proceed.

திரு. க. அறிவழகன் : கவர்னர் உரையில் என்ன பேச வேண்டும், எப்படிப் பேச வேண்டுமென்பதற்கான இலக்கணத்தை இந்த நேரத்தில் நினைவூட்டிக்கொள்வது நல்லதென்று கருதுகிறேன் இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் பேசலாமென்பது மரபாகும். அந்த மரபை மறுத்துப் பேசுவதானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் வேறு எந்தக் கருத்தையும் பேச முடியாமல் அவர்கள் ஒரு வேளை சங்கடப்படக் கூடுமென்று இந்த நேரத்தில் தோன்றுகிறது. எல்லா விளக்கங்களையும் கூறுவதுதான் அரசியல் கட்சிகளின் முதல் நோக்கமாகும். கவர்னர் உரையே அரசியல் விளக்கம் தர உருவாகியிருக்கிறதே தவிர, வகுப்பறைக்குள்ளே ஏதோ ஒரு தலைப்பை எடுத்துக்கொண்டு பேசுவதுபோல் பேச வேண்டுமென்று இதுவரையில் வந்த 'கன்வென்ஷன்'—மரபு குறிப்பிடவில்லை என்பதை, மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் மிக நன்றாக அறிஞர்கள்.

இந்த நேரம் உண்மையை உணர வேண்டிய நேரமாகும். உண்மையை உணர வேண்டுமென்று குறிப்பிடக் காரணம், தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவர்களாலான சரி, வெற்றி வாய்ப்பை இழந்தவர்களாலான சரி, உண்மையை உணர்ந்து, ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையை அறிந்து, அதன் மூலம் இந்த நாட்டில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதுதான் சிறப்பானதே தவிர, ஏற்பட்டு விட்டசில பல நிலைமைகளை எண்ணிக்கொண்டு, அவைகளைத் தடுத்து நிறுத்தி விடலாமென்று எண்ணுவது முடியாத காரியமாகும். உண்மையில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தபோதும், அடுக்குமொழி பேசிவிட்டு வந்து விட்டார் என்ற கருத்து நிலவியது. பிறகுதான் உண்மை தெரிந்தது. அவருடைய அறிவாற்றல் காரணமாக இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராக வந்தார்; மக்களிடத்திலே உள்ள தொடர்பு காரணமாக முதலமைச்சராக வந்தார் என்ற தெரியவந்தது. வறுமை ஒழிப்பானாலும் சரி, குடிநீர் திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதானாலும் சரி, இந்தச் சமுதாயத்திற்கு விரைந்து நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு கருத்துக்களாலான சரி, அத்தனை கருத்துக்களுக்கும் ஒரு முன்னுரையாக, மிகப் பெரும் பிரச்சினைகளுடைய முன்னுரையாக கவர்னர் உரை இருக்கிறது. என்னென்ன திட்டங்கள் இந்த நாட்டிற்குச் செய்யப்பட வேண்டுமென்று பார்க்கிற நேரத்தில், முதலிலே மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவையான மடிதண்ணீர் தேவையை நிறைவு செய்வதுதான் முக்கிய குாகும். நல்ல குடிதண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டாக வேண்டும்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. அறிவழகன்]

தண்ணீர் என்றாலே தண்மையுள்ள நீர். அந்தத் தண்ணீர் சுத்தமாகக் கிடைக்காத சூழ்நிலையில் பலரும் நோய்க்கு ஆளாகிறார்கள். எனவே எல்லோருக்கும் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்க, கிராமத் தோறும் நல்ல குடி தண்ணீர் வழங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வது மிகமிக முக்கியமாகும்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடையதொழில்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. பெர்னாண்டஸ் அவர்கள் சொன்னதாக 'இந்து' பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மாத்திரம் 25 லட்சம் மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்தும், கல்லூரிகளிலிருந்தும் வெளியேறியிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மாத்திரம் 25 லட்சம் பேர் வெளியேறினால், கடந்த 5 அல்லது 10 ஆண்டுகளில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்தும், கல்லூரிகளிலிருந்தும் வெளியேறிய இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு காண வேண்டிய மிகப் பெரும் திட்டத்தை உருவாக்கும் நிலையில் மத்திய அரசு உள்ளது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஆண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து வெளியேறியவர்கள் 3 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்களாகும். கல்லூரிகளிலும், மற்றத் துறைகளிலும் சேர்ந்தவர்கள் போக, மேலும் வேலை வாய்ப்பிற்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் 3 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பிற்கான வழி வகைகளைக் கண்டாக வேண்டிய நிலைமையில் நம்முடைய மாநில அரசு இருக்கிறது. பொதுவாக மாநில அரசினுடைய திட்டங்கள் எப்போதும் மத்திய அரசினுடைய நிதி நிலைகளைப் பொறுத்து, அவர்கள் தருகிற நிதியைப் பொறுத்து அமைவதாகும். மாநில அரசும், மத்திய அரசும் எப்போதும் நல்ல உறவைக் கொண்டிருந்தால்தான், மாநில அரசுக்கான வசதிகளும், வாய்ப்புக்களும் கிடைக்குமென்றாலும், மத்திய அரசு, எதிர்க் கட்சி ஆளுகின்ற இப்படிப்பட்ட மாநிலங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய நிதி உதவியைத் தாராளமாகத் தந்துதவும் திட்டங்களைத் தந்தாக வேண்டும். அரசியலில், ஒரு கட்சி மாறி இன்னொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரும் நேரத்தில் ஏற்படுகிற மனக்கசப்புக்கள் மிக விரைவாக நீங்க வேண்டுமென்று கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையின் கடைசிப் பக்கத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பற்றி நான் பேசப் போவதில்லையென்றாலும், இந்த நேரத்தில் Edmund Burke அவர்கள் சொன்ன கருத்து ஒன்றினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். Magnanimity in politics is the truest wisdom என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பெருந்தன்மை என்ற பேராண்மை அரசியலிலே அறிவாண்மையாகும். அந்தப் பெருந்தன்மை எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்பதை ஆளுங்கட்சியினர் மட்டுமல்லாமல், எதிர்க் கட்சியினரும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். நான் இன்றைய தினம் நம்முடைய அவையிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் கொண்டிருக்கிற உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு தர விரும்புகிறேன். தலைவர்களுக்குப் பெருந்தன்மை இல்லாத காரணத்தால், அந்தந்தக் கட்சிகளுக்கு ஏற்பட்ட விளைவுகள்

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1977 ஜூலை 9]

என்ன என்பதைப் பற்றி நான் இப்போது பேசப் போவதில்லை. அதற்குக் காலம் பதில் சொல்லும். வரலாறு பதில் சொல்லியிருக்கிறது. உண்மையில், அரசியலில் ஆளுங் கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் பெருந்தன்மையுடன் விட்டுக் கொடுக்கும் மனோபாவத்தில் அரசியல் நடத்துவது நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல பயனளிக்கும். அதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை.

அடுத்து, இங்கே உட்கார்ந்துள்ள அமைச்சர்களைப் பார்க்கிறேன். கல்வித் துறை அமைச்சரவர்களுக்குரிய பெரும் பிரச்சினைகள் என் நினைவிற்கு வருகின்றன. இந்த நாட்டிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரி ஆசிரியர்களின்—‘பி’ விங் ஆசிரியர்களின்—வேலை உறுதிப்பாத காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் வேலை உறுதி செய்யப்படுமென்று இதற்கு முன்னாலே இருந்த கல்வியமைச்சரவர்கள் உறுதி தந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய வேலை இன்னும் உறுதி செய்யப்படவில்லை. அதே போன்று தனியார் பள்ளிகளிலும், ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும் வேலை பார்க்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் தங்கள் பணியைச் சரியாகச் செய்ய முடியாமல், ஆரம்பப் பள்ளி நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த மன்றத்திலே நான் 1975 ஆம் ஆண்டு பேசிய நேரத்தில், அப்போதிருந்த மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலுள்ள கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு யூ. ஜி. சி. ஸ்கேல்ஸ் ஆப் பே கொடுக்கப்படவில்லை; அது கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பேசினேன். அப்போது சொன்னேன், “மாநில சுயாட்சி என்பது எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இங்கே ஒரு நல்ல உதாரணம் கிடைத்திருக்கிறது, நம்முடைய கல்லூரிகளில் வேலை பார்க்கிற புலவர்களுக்கு, தமிழாசிரியர்களுக்கு உரிய சம்பளம் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை” என்றேன். அதற்கு கல்வியமைச்சரவர்கள், “பல்கலைக் கழக மானியக் குழு அதற்குரிய முறையில் ஆணை பிறப்பிக்கவில்லை, அதனால் தரவில்லை” என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குரிய உயர்வுச் சம்பளமாகிய யூ. ஜி. சி. ஸ்கேல்ஸ் ஆப் பே தர வேண்டுமென்று ஏறக்குறைய 90 சதவிகிதமாகக் கொடுத்ததை 100 சதவிகிதமாகத் தந்த பிறகும் ஏன் இன்னும் தரவில்லையென்று கேட்டால், மத்திய அரசு மாநில அரசைக் கேட்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இது எப்படி மாநில சுயாட்சியாகும் என்று கேட்டேன். கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு பல்கலைக் கழக மானியக் குழு நிர்ணயித்த சம்பளத்தைக் கொடுப்பதானால், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கோபம் வந்து விடாது. இந்த நாட்டில் யாருக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுத்தாலும், அதன் மூலமாக அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள பலரும் பயனடைவார்கள். அவர்களிலே ஒருவர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியராக இருக்கலாம். அதனால் எல்லோரும் பயன் பெறுவார்கள். ஆகவே இந்த அரசு

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. அறிவழகன்]

பல்கலைக் கழக மானியக் குழு நிர்ணயித்துள்ள சம்பளத்தை கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு வரைந்து தருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இப்போது பச்சையப்பன் கல்லூரி தனியார் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் 4 மாதமாகச் சம்பளம் வரவில்லையென்று போராடினார்கள். இப்போது அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைத்திருக்கிறது.

(பிற்பகல் 5-50)

தனியார் நிறுவனங்களில் ஆசிரியர்களுக்கு குறித்த நாளில் குறித்த நேரத்தில் சம்பளம் கொடுக்கின்ற முறையிலே நல்ல முயற்சியை அரசு விரைந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி எடுத்துக் கொண்டால்தான், உயர் கல்வியின் தரம் மிகச் சிறப்பாக இருக்கும். அரிசன சமுதாயத்திற்காக நல்ல திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும். மாண்புமிகு திரு. சவுந்தரபாண்டியன் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்தால் வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்திலும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை தனித்தனியாக, சிறுசிறு வீடுகளாகக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், மழைக் காலங்களில் வெள்ளம் வருகின்றபோது, அவ்வீடுகளில் உள்ள குடும்பங்கள் அவல நிலைக்கு உள்ளாகின்றன. சென்னையிலே 3 மாடி கட்டிடங்கள், 4 மாடி கட்டிடங்கள் என்று ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் திட்டத்தின்கீழ் எப்படிக்கட்டிக் கொடுக்கிறார்களோ, அப்படி சேரிவாழ் மக்களுக்கும் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டால், வெள்ளம் வருகிற நேரத்தில் அவர்கள் அவல நிலைக்கு உள்ளாக மாட்டார்கள். மேலும் இத்திட்டத்தினால் அவர்கள் குடியிருக்கின்ற இடத்தில் காலிப் பகுதியில் காய்கறித் தோட்டம் போட்டுக் கொள்வார்கள், மாடுகள் வளர்த்துக்கொள்வார்கள். அப்படிப்பட்ட உயர் மாடிக் கட்டிடங்களை அரிசனங்களுக்காகவென்று கட்டிக் கொடுக்கின்ற மாதிரி ஒரு புதிய திட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமூகநலத் துறை அமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இந்த நாட்டிலே சத்துணவு இல்லாத காரணத்தால், சிறுவர்கள் படிப்பிலும் முன்னேற முடியாமல், உடல் நலத்திலும் வலிமையிலும் முன்னேற முடியாமல் வாழ்ந்து நலிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிக்கூடம்கூட போக முடியாமல் இருக்கின்றனர். அப்படி வசதியில்லாமல் இருக்கின்ற சிறுவர்களுக்கு நல்ல சத்துணவு கொடுக்கின்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை விரைந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல உடல்வலிமையும், அறிவாற்றலும் உள்ள தமிழ் இளைஞர்களை நாம் நம்முடைய சமுதாயத்திலே, தமிழகத்திலே பெருக்க வேண்டும். இந்த நல்ல

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1977 ஜூலை 9]

திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதை நாம் தவிர்ப்போமானால், நல்ல வலிமையுள்ள இளைஞர்களைப் பெருக்க முடியாது. நூற்றுக்கு அறுபது முதல் எழுபது பேர்கள் நல்ல சத்துணவு பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்படியே இருந்தால் மக்களால் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய இயலாத நிலை ஏற்படும். அரசு அதற்காக முயற்சிகளை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. குழந்தைவேல் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையினுடைய முக்கிய பிரச்சினை விவசாயத் தொழிலாளர்களில் பெரும்பகுதியினர், ஏறத்தாழ 50 லட்சம் பேர்கள் நிலம் அற்றவர்களாக இருப்பது, தஞ்சை மாவட்டத்திலேயுள்ள விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் தாழ்ந்திருக்கிறது. இந்த சமுதாயத்திற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் சுற்றுலாத் துறையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வளர்க்கக் கூடிய அளவு மிக சிறப்புமிக்க வசதிகளையும் வளப்பங்களையும் அந்த இலாகா பெற்றிருக்கிறது. அதுபோல வசதியுள்ள துறைவேறு இருக்க முடியாது. எங்கு பார்த்தாலும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கோயில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதைச் சுற்றியிருக்கின்ற சாலைகள், அங்கே தரப்படுகின்ற வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் வளப்படுத்துவதனால் வெளிநாட்டுப் பிரயாணிகள் மட்டுமல்லாமல், உள்ளாட்டுப் பிரயாணிகளும் அந்த வரலாற்று சிறப்புமிக்க இடங்களுக்கு வருவார்கள். அதனால் நல்ல வருமானம் அரசுக்குக் கிடைக்கும். நாட்டினுடைய வளம் சிறப்புடையதாக இருக்கும் என்று சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையாகும். நெசவாளர் குடும்பங்களுக்குத் தேர்தல் நடக்கும்போதெல்லாம் பல உறுதி மொழிகளை இந்த நாட்டு பிரதிநிதிகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேறவில்லை. வாழ வழியில்லை. அவர்கள் குழந்தைகள் பள்ளிக்கு, கல்லூரிக்குப் போகக்கூட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் திரு. ராஜா முகமது அவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒட்டுமொத்தமாக சமுதாய வளர்ச்சிக்கான பல நல்ல திட்டங்களை அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிச்சயமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் உரையின் மீதான விவாதத்தைத் துவக்கி வைக்கின்ற வாய்ப்பினை நல்கியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன்.

1977 ஜூலை 9]

*திரு. ஆ. திராவிடமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அவையில் ஆளுநருடைய உரையின் மீது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்காக எனக்கு அனுமதி கொடுத்ததற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 18 மாத காலத்திற்குப் பிறகு, அவசர காலச் சட்டம் நீக்கப்பட்டு முறையான தேர்தல் நடத்தப்பட்டு, ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று புதிய அரசு வந்தபிறகு, அந்த அரசின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற அளவில் தான் ஆளுநரின் உரை இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆளுநருடைய உரையில் இந்த 18 மாத காலத்திலே மக்கள் தனித்துக்கொண்டிருந்த நிலையையும், அவர்கள் உள்ளத்திலே பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருந்தம்கூட எதுவும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்ததையும் அறிவோம். பேசினால் குற்றம் எழுதினால் குற்றம் என்று பயங்கரமான சூழ்நிலை இருந்த காலத்திலே, யாரும் எதுவும் சொல்ல முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்தார்கள். இந்த ஆளுநர் உரை மக்களுடைய பல பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் என்றும், நல்ல நம்பிக்கையை ஊட்டும் என்றும் நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். ஆனால் சம்பிரதாய முறையிலே சமர்ப்பிக்கிற ஒரு உரையாக இருக்கிறதே தவிர, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான நிவாரணமும் தருகின்ற ஒரு சிறந்த உரையாக அது இல்லை.

குறிப்பாக புதிய முதலமைச்சர் அவர்களும் அவரது அமைச்சரவையும் பதவி ஏற்றதற்குப் பின்னர் கோட்டையிலே தலைமைச் செயலக ஊழியர்கள், அரசு ஊழியர்கள் மத்தியிலே கூடிப் பேசும் போது அரசு ஊழியர்களுக்கு எந்தவிதமான குறையும் வைக்கமாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு அரசு சரியாக இயங்க வேண்டுமானால், அரசு ஊழியர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள். அவர்கள் தான் உத்தரவு போடுகிறார்கள். அதைச் செயல்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். காலம் பொன் போன்றது. கடமை கண் போன்றது என்று கருதி அவர்கள் கடமைகளைத் தவறாமல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அரசு ஊழியர்கள் ஊதிய உயர்வு கேட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி இந்த ஆளுநர் உரையிலே கொடுத்திருக்கலாம். மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷன் உண்டு என்றாவது ஒரு குறிப்பு கொடுத்திருக்கலாம். ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கலாம். ஆளுநரை அரசு ஊழியர்கள் தேர்தல் ஏற்பாடுகள் நடக்கிற நேரத்திலே சந்தித்தபோது ஆளுநர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுபற்றி இந்த உரையிலே வரும் என்றுதான் எதிர்பார்த்தோம். வரவில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டத்திலாவது அந்தக் குறை இல்லாத அளவுக்கு நிறைவாக இருக்க வேண்டும். மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷன் அமைக்க வேண்டும் என்று அரசு ஊழியர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அது இந்த உரையில் இல்லாதது ஒரு குறைதான்.

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

[1977 ஜூலை 9]

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய புதிய அரசினுடைய செயல் முறைகளை விளக்குகிற நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு நான்கு சதவீதம் போனஸ்-லாபம் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் முதலாளிகள்-உரிமையாளர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அனுமதிக்கப்பட்ட ஒன்று. எவ்வளவுதான் லாபம் கிடைத்தாலும், ஒரு தொழில் உரிமையாளர் அவரிடத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாக எண்ணுவது கிடையாது, பாலன்ஸ் ஷீட் போட்டுக் காட்டுவது மட்டும் போதாது. அதை இஷ்டம்போல் தயாரிக்கக் கூடாது. பாலன்ஸ் ஷீட்டை மட்டும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுவதும் தேவையற்றது. லாபம் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும், போனஸ் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். மில்கனிலே உழைக்கும் தொழிலாளிகள் எட்டு மணி நேரம் பஞ்சைத் தின்று கூன் உருகி இருதய நோயால் பாதிக்கப்பட்டு முதலாளிகளை, மில் ஓனர்களை, மாட மாளிகைகளில் உட்கார வைத்திருக்கும் அந்தத் தொழிலாளிக்கு போனஸ் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். என்ன காரணம்? அதற்கு இந்த உரையில் விளக்கமில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் என். வி. என். அவர்கள் தொழிலாளர் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், தொழிலாளர்கள் நலன்களை நன்றாக உணர்ந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடன் 1938-லிருந்து இணைந்து தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபட்ட அந்தப் பாசத்தால் டெல்லியிலே சென்று அகில இந்திய தொழிலாளர் நலன் அமைச்சர்கள் கூடிய கூட்டத்தில் பேசி 8-1/3 பங்கு போனஸ் என்ற திட்டம் அமுலாக்கப்பட வேண்டுமென்று பேசினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை முதலில் கொடுத்தது தமிழக அரசுதான். இந்த அரசு கொடுத்த திட்டத்தை மத்திய சர்க்காரில் தொழிலாளர் அமைச்சராக இருந்த கபில்கர் அவர்கள் நல்ல திட்டமென்று ஏற்றுக் கொண்டார்கள். சிலசமயம் சிலதொழிற்சாலைகளில் 25 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்க முடியும். 30 சதவீதம் கொடுக்க முடியும். அந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் உழைத்து லாபம் சம்பாதித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 20 சதவீதம்தான் உச்ச பட்ச போனஸ் என்று வரையறை வேண்டாமென்று கபில்கர் அவர்களிடத்தில் என். வி. என். அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் மூலம் 20 சதவீதம் வரையறை வேண்டாமென்று சட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்கு முன்னால் எந்த போனசையும் தொழிலாளிகள் பார்த்தாமல் இருந்தார்கள். நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய ஒருவகை ஊதியம்தான் போனஸ் என்பது. அது கிடைக்காமல் இருக்கிறது. புதிய அரசு தொழிலாளிக்கு நியாயமான போனஸ் வாங்கிக்கொடுக்க முன்பு கேட்டதைப் போல 8-1/3 பங்கு போனஸ் கிடைக்க உறுதி செய்வோம் என்று உரையிலே சொல்லியிருந்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்போம். 20 சதவீதம் வரையறையிலே என்ற வார்த்தையையும் சேர்த்திருக்க வேண்டும். அது இல்லை. தொழிலாளர்களைப்பற்றி நன்றாக உணர்ந்த தொழிலாளர் தலைவர் அமைச்சராக வந்திருக்கிறார். நியாயமான போனஸ் கிடைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கைதான் என்னுடையது. தொழிலாளர்களை வைத்து அரசியல் பண்ண வேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கில்லை.

1977 ஜூலை 9] [திரு. ஆ. திராவிடமணி]

தொழிலாளிக்கு 8-1/3 பங்கு என்ற அடிப்படையில் வரையறுக்கப் பட்ட அந்த போனஸ்-மத்திய சர்க்காருக்கு முதலாளிகளின் தயவு தேவை என்பதற்காக ரத்து செய்யப்பட்ட அந்த போனஸ்-பெரிய சீமான்களின் தயவில்தான் அரசு நடத்த முடியும் என்று அவர்களுக்கு சாதகமாக பறிக்கப்பட்ட அந்த போனஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை எதிர்த்துப் பேசினால் விசாரணையில்லாமல் கைது செய்யப்படுவோம் என்ற காரணத்தால், யாரும் பேசாமல் நிறுத்தப்பட்ட அந்த போனஸ், புதிய அரசினால் நிச்சயமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. உரையில் இல்லாவிட்டாலும் அந்தக் குறையைக் களைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

படித்த பட்டதாரிகள் ஏராளமான பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு—ஒரு பத்து பேர் அல்லது இருபது பேர் சேர்ந்து தொழில் நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு வேலை வாய்ப்பு—பி. ஏ. படித்துவிட்டு ஐந்தாறு வருஷங்களாக வேலையின்றி குடும்பத்திற்குச் சுமையாக இருக்கிற இளைஞர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். மூன்று பேர் ஒரு குடும்பத்தில் படிக்கிறார்கள். பட்டம் பெறுகிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் எழுதினால் கிடைக்கவில்லை. கிளாஸ் எடுக்காததால் எங்கும் போய்ச் சேர முடியவில்லை. பெற்றவர்கள் சொத்தையும் சுகத்தையும் இழந்து இவர்களைப் பட்டதாரியாக்கி குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். வேலை கிடைக்காமல் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து ஆறு வருஷமானாலும் கூட நம்பரே வராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இதற்கு ஒரு சர்வே எடுங்கள். இனிமேல் அந்தப் பட்டதாரிகள் குடும்பத்திற்கு பாரமாக இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய பிரச்சினையை அனுதாபத்துடன் கவனிக்கும் வகையில் முந்தைய அரசு ஒரு சிறிய காரியம்தான் செய்ய முடிந்தது. இளைஞர் அணி என்ற முறையில் முழுச்சார்பாடு போட முடியாவிட்டாலும், ஒரு வாய்ச் சோறு கொடுப்பது போல, ஒரு டி வாங்கிக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், தவிக்கிற வாய்க்கு ஒரு குவளை தண்ணீர் கொடுத்து உயிரைக் காப்பது போல, மாதம் ரூ. 75 கொடுத்து 4,000 பேரை உருவாக்கி வைத்தோமே—அவசர கால நெருக்கடி என்ற பெயரால் வேலையில்லை என்று நிறுத்திவிட்டார்களே, அவர்களுக்காவது ஒரு வாழ்வு உடனே கிடைக்க வழி செய்யுங்கள்.

பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீசர் என்று இன்றைய தினம் அரசு செய்கிற சாதனைகளை வெளியிலே மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக தகவல் அல்லது விளம்பரம் என்று சொல்கிறார்களே, அதற்காக ஒரு அமைச்சர் கூட இப்போது இருக்கிறார்—அந்த இலாகாவில் மாவட்ட வாரியாக மக்களுக்கும் அரசுக்கும் ஒரு இணைப்பாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக—பல்வேறு நல்ல காரியங்களை அரசு செய்தும் கூட சாதாரணமாக கிராம மக்களுக்கு என்னதான் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்காக வைத்திருந்தார்கள். நம் கிராம மக்கள் எழுத்தறிவில் சிறந்தவர்களாக

[திரு. ஆ. திராவிடமணி] [1977 ஜூலை 9]

இல்லை. வரிக்கு வரி பத்திரிகை படிக்கிற ஆற்றலோ வழக்கமோ அவர்களுக்கில்லை. அவர்களுக்கு சில விளக்கங்கள் திரைப்படச் செய்தி வெளியீடுகள் மூலமாக, கலை நிகழ்ச்சிகள் மூலமாக, நாடகக் குழுக்கள் மூலமாக அரசின் சாதனைகளை எடுத்து விளக்குவதற்காகத்தான் பி. ஆர். ஒ. என்ற அந்த போஸ்ட் போடப்பட்டது. இதில் அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லை. பல விஷயங்களைத் தெரிந்தவர்கள், கிராம மக்களோடு கலகலப்பாகப் பழகக் கூடியவர்கள்—இலக்கியம் படித்தவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிகளில் மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு அவர்களோடு படித்தவர்கள் எல்லாம் அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள்—கிராம மக்களைப் புரிந்து கொண்டவர்கள், மக்களின் எண்ணங்களை அரசுக்குச் சொல்கிறவர்கள், அரசின் சட்டத்தை மக்களுக்குச் சொல்கிறவர்கள்—இப்படி அரசின் தூதுவர்களாக அந்த பி. ஆர். ஒ. க்கள் பணியாற்றினார்கள். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. அந்தப் பி. ஆர். ஒ. வேலையே வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டம் பார்க்காதீர்கள்.

ஊராட்சிக்கு ஒன்றாக கிராம வங்கி திறப்பதன் மூலமாக கிராம மக்களுக்கு கடன் வசதி செய்யலாம் என்கிறார்கள். கிராம மக்கள் நகை நட்டுகளை, பாத்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு யாரிடத்தில் போய்க் கடன் வாங்குவது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு அவசரத்திற்கு—வீட்டில் பெரியவர் இறந்துவிட்டால் அதற்கு நூறு ரூபாய் வேண்டும்—யாரிடத்தில் போய் வாங்குவது என்று தவிக்கிற ஏழைக்கு என்ன வழி? எந்தச் சமயத்தில் போய்க் கேட்டாலும் கொடுத்து வந்த வட்டிக் கடைக்காரர்கள் இப்போது இல்லை. வட்டிக் கடைக்காரர்கள் அதிக வட்டி வாங்கிக் கொடுமை செய்கிறார்கள் என்பதற்காக வட்டிக் கடையையே வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டோமே. கிராம வங்கிகள் 24 மணி நேரமும் பணியாற்றுகிறதா? திடீரென்று வீட்டில் பெண் குழந்தை பெரிய பிள்ளையாகிவிட்டது. சடங்கு செய்ய வேண்டும். கையில் பணமில்லை. என்ன செய்வாள் அந்தத் தாய்? குழந்தைக்கு உடம்பு சரியில்லை. டாக்டரிடம் கொண்டுபோகிறார்கள். ஊசி போடவேண்டுமென்று அவர் எழுதிக் கொடுத்ததுவிடுகிறார். மெடிகல் ஸ்டோரில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால், அதற்கு பதினைந்து ரூபாய் ஆகுமென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். கையில் காசில்லாமல் குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு தெருவிலே நின்று அலறுகிறாளே, அந்தத் தாய்க்கு என்ன வழி? மெடிகல் ஸ்டோரில் பணம் இல்லாமல் மருந்து கொடுப்பார்களா? குடத்தை, பாத்திரத்தை, தவலையை வைத்துக் கொண்டு எப்படியாவது பிள்ளையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று துடிக்கிறாளே அந்தப் பெற்றவளுக்கு என்ன செய்திருக்கிறோம்? எந்த நேரத்தில் போய்க் கதவைத் தட்டினாலும் வந்து பணம் கொடுத்தானே அவன் இன்றில்லை. கிராம வங்கி எந்த நேரத்தில் கதவைத் தட்டினாலும் கேட்டாலும் கொடுக்கும்படி மூன்று விப்ட் வைத்து பணியாற்ற வேண்டாமா? அதனால் என்ன செலவானாலும்....

1977 ஜூலை 9]

திரு. இரா. சாம்பசிவம் : விப்ட் போட்டு எந்த மருந்துக் கடையும் நாள் முழுவதும் நடக்கிறதா? அது சாத்தியமா?

திரு. ஆ. திராவிடமணி : மவுண்ட்ரோடில் ஒரு மருந்துக் கடை 24 மணி நேரமும் இருக்கிறது. ஆகவே அவசியத்தைக் கருதி அவர்கள் எங்கே போவார்கள்? அறுபது ரூபாய் பெறுமான குடத்தை முப்பது ரூபாய்க்கு விற்றுவிடுகிறார்கள். வேறு வழியில்லை. இதற்கு மாற்று வழி செய்தாக வேண்டும். அதைப் பற்றி இந்த உரையில் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றி மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் இருந்தால் தான் மாநில நிர்வாகம் சரியாக நடக்க முடியும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சொல்லியதை இந்த உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதை வலியுறுத்தியதற்காக மிக மிக நன்றி. ஆறுவது பாராவில் அண்டை மாநில உறவைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் கேரளாவில் திரு. அச்சுத மேனன் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் திரு கோவிந்த நாயர் மின்சார அமைச்சராக இருந்தார். அப்போது அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் அங்கு சென்று ஒரு நாளைக்கு ஒரு லட்சம் யூனிட் மின்சாரம் தமிழகத்திற்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். கோயமுத்தூரில் சிறுவாணி திட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு வழி செய்வோம் என்று பேசினார்கள். மேடையிலே பேசும்போது கேரள மக்களுக்கு அரிசி பதினைந்தாயிரம் டன் தந்தால்தான் நாளைக்கு அடுத்த வாரம் ரேஷன் போட முடியும், என்ன செய்வதென்று கவலையாக இருப்பதாக திரு. அச்சுத மேனன் சொல்கிறார். அந்த மேடையிலேயே அமர்ந்திருந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் திரு. அச்சுத மேனனிடம் அந்த அரிசியை உடனே தருகிறேன் என்று சொல்லியதால் கேரளாவிற்கும் தமிழகத்திற்கும் ஏற்பட்ட உறவு—பாசம் இன்னும் தொடர்ந்து இருக்கட்டும்.

(பிற்பகல் 6-10)

ஆளுநர் உரையில் 15ஆவது பாராவில் அரிசனப் பழங்குடி மக்கள், கைத்தறியாளர்கள், மீனவர்கள் ஆகியவர்களுடைய நலன்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவர்களுக்கு உதவி செய்யப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசனங்களுக்காக நூறு மாத காலக்கடன் என்று ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அதன்மூலம் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் பெற்ற ஒரு அரிசனச் சகோதரன் வட்டி கட்ட வேண்டாம், மாதம் பத்து ரூபாய் வீதம் நூறு மாதங்களுக்கு அசலே மாத்திரம் கட்டினால் போதும்; அந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு, தோல்வி மனப்பான்மையை விட்டுவிட்டு, ஒரு கடையை வைத்து, தினசரி அந்தக் கடையில் வியாபாரம் செய்து மாதம் ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் கட்டினால்,

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

[1977 ஜூலை 9]

நூறு மாதத்தில் ஆயிரம் கழிந்துவிடும், இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் பெற்றவர்கள், மாதம் இருபது ரூபாய் வீதம் கட்டி, நூறு மாதத் தவணையில் கட்டும் வட்டியில்லாதகடனை முந்திய அரசு கொடுத்தது. இந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் மறு பரிசீலனை செய்து, தொடர்ந்து அரிசன மக்களுக்கு அந்தப் பயன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அதைப் போல—தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டு வசதிக் கழகம் ஒன்றினை அமைத்து, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை தொடர்ந்து அமுல்படுத்துவதின் மூலமாக, கொத்தனார், தச்சர், கொல்லர், செங்கல் சூளை வைத்திருப்போர் போன்ற பதினைந்து, இருபது வகைப் பிரிவினர் வேலை வாய்ப்பினைப் பெறவும், அரிசன மக்கள் வீட்டுவசதி பெறவும், புதிய அரசு தொடர்ந்து முயற்சி செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, மினவர்கள், விசைப்படகுக்காரர்கள் முன்னால் வந்து மின்களையெல்லாம் பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கு மின்களே கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இதற்கு ஒரு வரைமுறை ஏற்படுத்தக்கூடாதா என்று சொன்னவுடன், அதற்கு ஒரு முறை ஏற்படுத்திய தி.மு.க. அரசைப் போல மேலும் நீங்கள் முறைப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சினையில் அவர்கள் நலன்கள் குறித்து இந்த அரசு நல்லமுறையில் கவனிக்கும் என்று ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நாட்டில் ஐந்து லட்சம் நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நம்பி நாற்பது லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வேறு வழி கிடையாது. காலையில் ஐந்து மணிக்கு எழுந்து கைத்தறி வேலையில் ஈடுபட்டால், மனைவி, மக்கள் அத்தனை பேரும் அந்த வேலையில் ஈடுபட வேண்டும். பாவு போடுவதற்கு முன்னால், நூல் சிட்டத்தில் ஏற்ற வேண்டும். அதற்குக் குழந்தைகள், பிறகு சிக்கல் எடுக்க தள்ளிக் கொடுக்க மனைவி, இப்படி குடும்பமே வேலை செய்தால்தான் மாதம் நூறு ரூபாய் சம்பாதிக்க முடியும். 90 ரூபாயாக இருந்த நூல் விலை 130 ரூபாயாக நெருக்கடி நேரத்தில் ஆனது. அதற்கு என்ன காரணம்? புதிதாக போனசும் கொடுக்கவில்லை, பருத்தி விலையும் கூடவில்லை, 1975 டிசம்பர் பஞ்ச மார்ச்சுக்கெட்டில் விலை என்ன? 1976 ஜனவரி மாதம் 30ஆம் தேதி விலை 90 ரூபாய். ஆட்சியைக் கலைத்த பிறகு பிப்ரவரி மாதம் 1ஆம் தேதி 130 ரூபாய் ஆக விலை ஏறவேண்டிய காரணம் என்ன? 30ஆம் தேதி நாற்பதாம் நம்பர் நூல் விலை 90 ஆக இருந்து 1ஆம் தேதி 130 ரூபாய்க்கு உயரக் காரணமென்ன? 130 ரூபாய் கொடுத்து நூல் வாங்குவதால் அடக்க விலை அதிகமாகிறது. அதனால் மார்க்கெட்டில் அப்போது விற்க முடியாமல் தேங்குகிறது. அப்படி கடயநல்லூர், புளியங்குடி பகுதியில் எட்டு கோடி ரூபாய் நூல் துணிகள் தேங்கி விற்க முடியாமல் பிறகு சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து, ஏழு ரூபாய் அடக்கம் உள்ளதை 3.75 ரூபாய்க்கு விற்கார்கள்.

1977 ஜூலை 9]

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

நெசவாள மக்கள் கஷ்டப்பட காரணம் அதுதான். பாவுக் கூலியாக அன்றைய தினம் 125 ரூபாய் வாங்கிய நெசவாளி இன்று 65 ரூபாய் தான் வாங்குகிறான். மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு பாவு தான் நெய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நெசவாளிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

பதினான்கு கோடி ரூபாய்க்கு கைத்தறி ஏற்றுமதிக்கு அனுமதி வாங்கிக் கொடுத்தோம். 'சாம்பிள்' களையெல்லாம் கொண்டு போய்க் காட்டினோம். உலக நாடுகளில்—தாய்லாந்தில் எல்லாம் கொண்டு போய்க் காட்டி, இப்படிப்பட்ட 'டிசைன்'கள் எல்லாம் கைத்தறியில் வண்ண வண்ண 'டிசைன்'களில் இருக்கின்றன என்று கூறி 14 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதிக்கு அனுமதி வாங்கினோம். இப்போது ஏற்றுமதியில்லை. என்ன காரணம்? விசைத்தறியில் கைத்தறி போன்று துணைகளை உற்பத்தி செய்து—ஓரத்தில் முள்ளால் குத்தி தயார் செய்து சீல் வைத்து அனுப்பப்படுகிறது. கைத்தறி ஏற்றுமதியைத் தவறாகப் பயன்படுத்திவிட்டார்கள். கைத்தறி அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். உண்மைகளைக் கண்டறிய உண்மையான கைத்தறி நெசவாளர்களைக் குழுவில் நியமிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நெசவாளர் சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். ஆகவே கவர்னர் உரையில் ஒன்றிரண்டு காரியங்கள் இல்லை என்றாலும் கூட, அவைகளை எல்லாம் புதிய அமைச்சரவை நிறைவு செய்யும், மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நல்ல காரியங்களை எல்லாம் செய்வார்கள் என்று நம்பி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது பேச எழும்போது முதலாவதாக, புதிதாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் அமைச்சரவைக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களை, வாழ்த்துக்களை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். பலரும் வியக்கத்தக்க முறையில்—பலரும் பிரமிக்கத்தக்க வகையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தமிழக மக்களின் ஆதரவு இருந்தது என்பதை சென்ற தேர்தலின்போது பார்த்தோம். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவுமுகன் அவர்கள் பேசும்போது, ஏதோ அதற்கு சர்ச்சையான சில காரணங்களை, கவர்ச்சி என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நான் அந்த சர்ச்சையிலே பிரவேசிக்க விரும்பவில்லை. மக்கள் தீர்ப்பே மகேஸ்வரன் தீர்ப்பு என்ற ஜனநாயகக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இந்தத் தமிழக மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்ற முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன், வாழ்த்துகின்றேன். அவரால் நியமிக்கப்பட்டு, அமைச்சர்களாக வந்திருக்கும் அத்தனை அமைச்சர் சர்க்களையும் நான் வாழ்த்துகிறேன், பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் சேவை சிறக்கட்டும். அவர்கள் நற்சேவையின் பயனாக தமிழகத்திலே இன்பம் மலியட்டும், அன்பும், பண்பும் வளரட்டும், வறுமை ஒழியட்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். இந்த அமைச்சரவையில்

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1977 ஜூலை 9]

நான் பல சிறப்புகளைக் காண்கின்றேன். ஆனால் நேரம் குறைவாக இருப்பதால், ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இதே தலைமைச் செயலகத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஒரு உயர்தர அதிகாரியான ஒரு கிறித்துவ நண்பரோடு நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அந்தச் சமயத்தில்தான் முதல்முறையாக அமைச்சரவையில் ஒரு கிறித்துவர் கூட இடம்பெறவில்லை. அதை அவர் குறிப்பிட்டு மிக மனவேதனையுடன் பேசினார். அப்போது நான், “எதற்காக இவ்வளவு குறைப்பட்டுக்கொள்கிறீர்கள்? இப்போது அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் எல்லோரும் நல்லவர்கள்தானே, நம்முடைய குறைகள் எதுவாக இருந்தாலும் அதைக் கேட்டுத் தீர்த்து வைக்கிறார்களே” என்று நான் அவரிடம் சொன்னேன். அப்போது அவர் உருக்கமாகப் பதில் சொன்னார். “எவ்வளவு தான் நல்லவர்களாக இருந்தாலும், நம்முடைய சொந்தத் தந்தையிடம் ஒரு பிள்ளை பேசுவது போல, மற்றவர்களிடம் பேச முடியுமா?” என்று அவர் கேட்டார். கிறித்துவ சமுதாய மக்கள் குறுகிய வகுப்புவாத மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் அல்ல என்றாலும், அவர்கள் உள்ளத்திலும், நம்மவர்களில் வல்லவர்களும், நல்லவர்களும் இருக்கும்போது, அவர்களுக்கும் அமைச்சர்களாக இருந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கை இருந்து தான் வந்தது. அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் வகையில் இந்த அமைச்சரவையில் ஒன்றுக்கு இரண்டு அமைச்சர்களை, கிறித்துவர்களை, நியமித்திருப்பதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாழ்த்துகிறேன்.

இந்த கிறித்துவ அமைச்சர்கள் நிச்சயமாக எல்லா மக்களுக்கும் சேவை புரிவார்கள். எல்லோரையும் சீராகப் பாவித்து நடப்பார்கள்; பணியாற்றுவார்கள் என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அப்படித்தான் பணைகளைச் செய்ய வேண்டும். இருந்த போதிலும் அவர்கள் தங்கள் பணிகளைச் செய்யும்போது, கிறித்துவ சமயத்தின் நல்ல போதனைகளை—இறந்தகால சாதனைகளை மனதில் கொண்டு, அதன் உயர்ந்த போதனைகளான அன்பு, தன்னலமற்ற சேவை, தியாகம், நேர்மை, தூய்மை, ஆகிய பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து கிறித்துவ சமுதாயத்திற்கு ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அவர்களை நான் குறிப்பாக வாழ்த்துகின்றேன்.

(பிற்பகல் 6:20)

ஆளுநர் உரையின் ஆரம்பக் கட்டத்திலே, இரண்டாவது பக்கத்திலே ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “ஏழைகளுக்கு நியாயம் கிடைக்க இலவச சட்ட உதவி வழங்குவதற்கு இந்த அரசு சிறப்புக் கவனம் செலுத்தும்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்திலே மதுரைக்கு இந்திய உச்ச நீதிமன்ற

1977 ஜூலை 9]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

நீதிபதி திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி, வழக்கறிஞர்கள் சங்கப் பொதுக் கூட்டத்தைக் கூட்டினோம். அக்கூட்டத்தில் அவர்கள் உரையாற்றினார்கள். அவருக்கே உரிய தனி ஆங்கில நடையிலே, ஏழைகளுக்கு இலவச சட்ட உதவி அளிப்பதுபற்றி அந்தச் சமயத்திலே பேசினார்கள். நாங்கள் உடனடியாக, இது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சினையென்று ஏற்றுக்கொண்டு பணியாற்ற முற்பட்டோம். மதுரை வக்கீல்கள் சங்கத்தின் சார்பாக தினமும் மாலை 3 மணி முதல் 5 மணிவரை ஏழைகளுக்கு இலவசச் சட்ட உதவி அளிக்கப் படுமென்று போர்டு போட்டோம். அத்துடன் தினமும் இரண்டு வக்கீல்களை—சிலில் வக்கீல் ஒருவரையும், கிரிமினல் வக்கீல் ஒருவரையும்—இருக்கச் செய்து, இந்த நற்பணியை நடத்தி வந்தோம். இதன் மூலம் பல ஏழைகள் பயனடைய ஆரம்பித்தார்கள். சில பேருடைய குறையைக் கேட்டு, வழக்குத் தொடர சில வக்கீல்களையும் நியமித்தோம். இப்படி இருக்கும்போது திடீரென்று ஒரு செய்தி வந்தது. மாநில அளவில் Free Legal Aid Society ஒன்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு ஆளுநர் தலைவராகவும், சட்டத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாத பலரையும் உறுப்பினர்களாகப் போட்டு, எந்த வக்கீல் சங்கத்திற்கும் வக்கீல்களுக்கும் இடம் கிடைக்காத நிலையில், ஒரே அரசியல் கட்சியைப் சேர்ந்தவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். இதைப் பார்த்தவுடன் வக்கீல்கள் சங்கத்தில் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டது. இது ஒரு கட்சியின் விளம்பரத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதென்று நாங்கள் அறிந்தோம். நாங்கள் ஏழைகளுக்கு அளித்த உதவியும் நாளைவில் குறைந்து இப்போது மூடப்பட்டுவிட்டது. புதிய அரசிடம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை உண்மையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால், இது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். தயவு செய்து இந்தத் திட்டத்திலே உங்கள் கட்சி அரசியல்களைக் கலக்க வேண்டாம். வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று இந்தத் திட்டத்தை நடத்த வேண்டும். அவர்கள் தான் இலவச உதவி அளிக்க வேண்டும். சம்பளம் கொடுத்து வைத்தாலும், அவர்கள் உண்மையான சேவை நோக்கத்தோடு வருவார்களென்று எதிர் பார்க்க முடியாது. அவர்கள் சம்மதத்துடன் செயல்பட வைத்தால், இந்தத் திட்டம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறும்.

நாளைய தினம் நம் மாநில முதலமைச்சரவர்கள் கருநாடக மாநிலத்திற்குச் செல்லப்போவதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். என்னுடைய தொழில் சம்பந்தமாக கருநாடக மாநிலத்திற்குப் புலமையுடைய சென்றிருக்கிறேன். என்னுடைய உள்ளத்தில் நம் முடைய மாநிலத்தைக் காட்டிலும் கருநாடக மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அதிகமான முன்னேற்ற நிலைமையில் அந்த மாநிலம் இருக்கிறதென்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. அது சரியோ, தப்போ எனக்குத் தெரியாது. பல தமிழ் இளைஞர்கள், ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், பெங்களூரிலுள்ள

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1977 ஜூலை 9]

தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இதைப் பார்ப்பதற்கும்போது, நம்முடைய தமிழகத்திலும் தொழில் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு ஒரு தீவிரமான நல்ல நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். வெகு சீக்கிரத்திலேயே பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட இருக்கிறது. அந்த பட்ஜெட்டிலே தொழில் வளர்ச்சியை நம் மாநிலத்தில் துரிதப்படுத்துவதற்கு சில திட்டங்கள் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். ஒருவேளை கருநாடகத்தைப் பொறுத்தவரையில், டாக்டர் விஸ்வேஸ்வரையா, மீர்ஜா இஸ்மாயில் போன்றவர்கள் அங்கே முன்கூட்டியே தொழில் வளர்ச்சியை ஆரம்பித்ததால், முன்னேறி இருக்கலாம். நாமும் துரிதமாகச் சென்று அந்த நிலையைப் பிடிக்க வேண்டும். அப்போது தான் படித்தவர்கள் மத்தியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகுமென்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டு புதிதாக அமலுக்கு வரவிருக்கும் கல்வித் திட்டம்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது $10+2+3$ என்ற கல்வித் திட்டம் இந்த ஆண்டிலிருந்து அமலுக்கு வரவிருக்கிறது. அதனுடைய முக்கியமான அம்சம் பள்ளிகளிலே 11 வகுப்புகளுக்குப் பதிலாக 10 வகுப்புகள் மாத்திரம் இருக்கப் போகிறது. அதன் அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், அடுத்த ஆண்டு அதிகப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வேலை இழக்க நேரிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே, நிச்சயமாகப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் யாரும் வேலை இழக்க மாட்டார்கள்; யாரும் வேலை இழக்கும்படிச் செய்ய மாட்டோம் என்ற உறுதியை அளித்து, அதற்கான திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடிக்கடி கூறிக்கொண்டிருக்கும் பழைய விஷயத்தை மீண்டும் கூறுகிறேன். Teacher-pupil ratio என்பதைக் குறைக்க வேண்டும். இது ஏட்டளவில் $40:1$ என்று இருக்கிறது. அதை இன்னமும் குறைக்க வேண்டும். அதை அமல் நடத்த வேண்டும். அது எழுத்தில் இருந்தாலும் அமல் நடத்தப்படாமல் இருப்பதால் ஏதும் பயனில்லை. அதை அமல் நடத்தினால், கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும். ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இழப்பு இல்லாமலும் செய்ய முடியும். அதற்கான உறுதியை பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரில் அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஏப்ரல் மாதம் 27ஆம் தேதி நான் என்னுடைய வக்கீல் தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு செய்தி எனக்கு வந்தது. பட்டதாரி இளைஞர்கள் பலர் உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டு, யாரும் கவனிக்காத நிலையில், மிகவும் பலகீனமாக இருக்கிறார்கள்; உங்களை வந்து பார்க்கும்படி கோருகிறார்கள் என்ற தகவல் வந்தது. உடனே அங்கே போய்ப் பார்த்தேன். இளைஞர் அணித் தொண்டர்கள் நூற்றுக்கும் அதிகமானவர்கள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டு, உண்மையிலேயே பலவீனமான நிலையில், யாரும் கவலைப்படாத நிலைமையில் காணப்பட்டார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

உடனடியாக சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டினேன். அக் கூட்டத்திற்கு அந்தந்தக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் வந்தார்கள். இப்போதைய ஆளுங் கட்சியின் சார்பாக முன்னாள் மேயர் திரு. முத்து அவர்கள் வந்தார்கள். எல்லோரும் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்தோம். ஆராய்ந்தபோது, அவர்களுடைய பிரச்சினை மிகவும் அனுதாபத்திற்குரியதென்று தெரிய வந்தது. அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டபோது, 2 ஆண்டுகளுக்குத் தான் என்று அமர்த்தியது உண்மைதான். அப்படி அமர்த்தப்பட்டவுடன், 2 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவார்களென்று கருதவில்லை. நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பு அதற்குள் கிடைக்கக் கூடுமென்ற நம்பிக்கையுடன் அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டார்கள். ஆனால் நெருக்கடி நிலைமை இருந்த காலத்திலே அவர்களுடைய வேலையை முடிவு செய்து வெளியே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இன்னும் எஞ்சியுள்ள 2,500 பேர்களையும் சீக்கிரம் அப்படி அனுப்பிவிடுவார்களென்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களில் பலர், இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் திருமணம் செய்து கொண்டு, குடும்பத்தோடும், குழந்தைகளோடும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இப்படித் திடீரென்று வேலையில்லையென்று, குப்பையைத் தெருவிலேயுள்ள குப்பைத்தொட்டியில் போடுவது போல் அனுப்பிவிட்டால் அவர்கள் குடும்பம் என்னவாகும்? அவர்கள் அமைச்சர்கள் சிலரைக் கண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் தங்கள் விண்ணப்பத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் தவறான ஓர் எண்ணம் பரவலாக இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதாவது, இந்தத் திட்டமானது ஏதோ தமிழக அரசால் மட்டும் கொண்டுவரப்பட்டதென்ற ஒரு தவறான எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. தமிழகத்தில் மட்டும் இத்திட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை. இந்தியா முழுவதிலும், Half-a-million Job Scheme என்று மத்திய அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டமாகும் இது. அதன் அம்சம்தான் இந்த இளைஞர் அரித் திட்டம். அண்டை மாநிலங்களான கேரளம், கருநாடகம் ஆகிய மாநிலங்களிலும் இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டு, அதன்கீழ் பணியாற்றியவர்கள் நிரந்தரம் பெற்று வேலை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல நம்பிக்கையோடு இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட இளைஞர் அணியைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள், தாங்கள் வாழ்வதா, சாவதா என்ற நிலையில், மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். 30, 34 வயதிற்குப் பிறகு என்ன செய்வோமென்று மிகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரச்சினையை அன்புடன் கவனித்து, அவர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாக்க, நல்லதொரு திட்டத்தை ஆய்ந்து அளிக்க வேண்டுமென்று நமது அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே நண்பர்கள் மூன்றாவது பே கமிஷனைப்பற்றி நிறையப் பேசிவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு அந்த நம்பிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆளுநரின்

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1977 ஜூலை 9]

உரையில் அதைப்பற்றி வரும் என்று அவர்களில் பலர் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி எதுவும் இந்த உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. வருகின்ற பட்ஜெட் ரிப்போர்ட்டிலாவது வரும், அதைப்பற்றிய நடைமுறை திட்டமாவது வரும் என்பது அவர்களுடைய நம்பிக்கையாகும். அந்த நம்பிக்கை நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம். நான் கொடுத்திருக்கும் இந்த வேண்டுகோளும், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. அறிவழகன் விடுத்திருக்கும் இந்த வேண்டுகோளும் நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் ஆளுநர் அவர்கள் உரையை ஆதரிக்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்) : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் திங்கட் கிழமை, 11-7-1977 பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6.30)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

1. Seventeenth Annual Administration Report of the Tamil Nadu Electricity Board for the year 1973-74. [Laid on the table of the House under section 75-I(A) of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act 34 of 1948).]

B. Reports, Notifications and other Papers.

*2. The Tamil Nadu Municipal Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance No. 1 of 1977).

*3. The Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Amendment Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance No. 2 of 1977).

4. The Tamil Nadu Debt Relief Laws (Second Amendment) Bill, 1977 (L.A. Bill No. 1 of 1977), as passed by the Assembly.

*Sent by post to all MLC's on 2nd July 1977.